

[Justitsministeren]

sis efter de nye varetægtsreglers ikrafttræden den 1. oktober i år.

På denne baggrund ønsker jeg ikke her i dag at give udtryk for noget endeligt standpunkt vedrørende den foreslåede bestemmelse. De allerede indkomne høringssvar vil blive sendt til retsudvalget i løbet af kort tid. Jeg forventer, at de resterende svar vil kunne foreligge omkring årsskiftet, og så snart de foreligger, vil de blive sendt til retsudvalget. Derefter vil der være mulighed for på grundlag af et nyt og ajourført materiale at tage stilling til behovet for den foreslåede bestemmelse.

Den anden del af forslaget angår som nævnt en yderligere, ny fængslingsgrund, hvorefter sigtede i sager om visse grove volds- og sædelighedsforbrydelser kan varetægtsfængsles, indtil dom i første instans er afsagt. Sigtet med forslaget er at gøre retsforfølgningen hurtigere og mere effektiv i disse sager. Jeg kan erklære mig ganske enig i dette sigte. Samtidig må jeg sige, at forslaget efter min opfattelse i den udformning, det har, giver anledning til betænkeligheder. Forslaget indebærer en så vidtgående adgang til varetægtsfængsling, at det vil kunne føre til en tilsidesættelse af centrale straffeprocessuelle hensyn, men jeg ved, at også forslagsstillerne tillægger disse spørgsmål den største vægt. Det, jeg tænker på, er naturligvis hensynet til individets retsbeskyttelse eller med andre ord hensynet til den enkelte borgers personlige frihed.

Jeg vil gerne tilslutte mig den opfattelse, at ønsket om en hurtig pådømmelse af straffesager og ikke mindst af de straffesager, som forslaget angår, først og fremmest bør søges imødekommet gennem fortsatte bestræbelser på at tilrettelægge sagsbehandlingen på den mest hensigtsmæssige måde såvel hos politiet og anklagemyndigheden som hos domstolene.

Det vil af mine bemærkninger her fremgå, at denne del af forslaget kan jeg ikke tilslutte mig.

Jeg vil derimod give udtryk for sympati for forslagets tredje og sidste del om bistand til den forurettede i visse straffesager, navnlig volds- og sædelighedssager. Det er en meget vigtig problemstilling, forslagsstillerne her har taget op. Jeg har også selv gentagne gange tidligere haft lejlighed til at betone behovet for en forbedring af de forurettedes stil-

ling. Men jeg vil gerne samtidig understrege, at forslaget på flere punkter giver anledning til spørgsmål, som nu må undersøges nærmere. Det gælder den tekniske udformning, det gælder spørgsmålet om bistand ved advokat eller andre former for bistand, og det gælder spørgsmålet om den praktiske indpasning af ordningen i politiets og retternes arbejde. Jeg skal ikke gå ind på nærmere enkeltheder, men jeg vil blot sige, at jeg finder det vigtigt, at disse spørgsmål undersøges og afklares hurtigt. Jeg har derfor allerede taget initiativ til en drøftelse af forslaget i justitsministeriet med repræsentanter for domstolene, Advokatrådet, socialministeriet, anklagemyndigheden og politiet. Resultatet af disse drøftelser skulle kunne foreligge i løbet af kort tid, og jeg håber, at der herefter vil blive lejlighed til nærmere gennemgang af forslaget i retsudvalget.

Mette Groes (S):

Det er fuldstændig rimeligt alvorligt at overveje forholdet mellem hensynet til den formodede forulempede part og den formodede forbryder, når det drejer sig om så alvorlige ting som voldtægtsforbrydelser og andre tilfælde af grov vold. Det er fristende at lade hensynet til den forulempede, som sympatien naturligt samler sig om, veje tungest og i disse sager give mulighed for en ændring af de gældende regler vedrørende varetægtsfængsling.

Når vi alligevel i socialdemokratiet hverken i disse alvorlige sager eller i dem, hvor pågribelse finder sted på gerningsstedet, finder det rimeligt at give mulighed for en ændring af reglerne, så skyldes det, hvad det konservative folkepartis forslagsstillere er ganske overordentlig godt klar over, at vi igennem de meget, meget omhyggelige drøftelser, vi havde i retsudvalget sidste år i forbindelse med revisionen af retsplejeloven, blev enige om, at vi af principielle grunde ikke burde ændre på disse regler.

Vi har naturligvis sympati for at lette både politiets og retternes arbejde med disse sager så meget som muligt, men det bør, som ministeren anfører, ikke ske ved lovændringer, men på anden vis.

Med hensyn til forslaget om at yde hjælp til den forulempede part i voldtægtssager, så glæder vi os over ministerens positive hold-